

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De frigidis separandis vel non. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

continētię, vel ordo sacer, vel cognatio, vel dispar
cultus, vel cōditio, vel naturę frigiditas, & si quid
est aliud. Penitus vero illegitimę sunt per votum,
per ordinē, per cognationē, per disparē cultū. Me-
dię vero sunt, nec plenē legitimę, nec omninō il-
legitimę, per frigiditatē, per conditionē. Si n. cales
iunguntur ignorāter, cōmanere possunt quibusdā
accidentib. causis, & eisdem deficientibus diuidi.

De frigidis separandis.

*Gregor. Ra-
uennati E-
piscopo, &
refertur, 31.
q. 1. c. Quod
autem in-
terrogasti.*

*33. q. 1. c. Re-
quisisti.*

De his n. qui causa frigiditatis debitum reddere
non possunt, consuluit Greg. vt permaneant. Sed
si mulier causatur dicens. Volo esse mater, & filios
procreare, decreuit vt vterq; eorum septima ma-
nu propinquorum iuret, quod nunquam carnali-
ter conuenerit: & tunc mulier secundas nuptias
contrahat. Vir a. qui frigide naturę est, absque spe
coniugij permaneat. Ait n. sic, Interrogasti de his
qui matrimonio iuncti sunt, & nubere non pos-
sunt, si ille aliā, vel illa alium ducere possit: de quib.
scriptum est, Vir & mulier si se coniunxerint,
& post dixerit mulier de viro, quod coire non pos-
sit cum ea, si potest probari, quod dicit per iustum
iudicium, alium accipiat: si vero ille acceperit aliā,
separētur. Itē, Requisisti de his, qui ob causam fri-
gidę naturę dicunt se non posse inuicem operam
earni dantes, cōmisceri. Iste vero qui nō potest ea
vti pro vxore, habeat eā quasi sororē. Quod si re-
tinaculum coniugale voluerit rescindere, maneat
vterq; innupti: nam si huic non potuit naturaliter
concordare, quomodo alteri conueniet? Itē, si vir
aliā vult accipere, manifestē patet ratio, quia sug-
gerēte diabolo odii fomitē exosam eam habuerit:
& ideo eam dimittere mendacii falsitate molitur.
Quod si mulier causatur & dicit. Volo esse mater,
& filios procreare: vterq; eorū septima manu pro-
pinquorum tactis sacrosanctis reliquiis iureiurā-
do dicat, vt nunquā per commixtionē carnis con-
iuncti,

iuncti, vna caro effecti fuisset. Tunc mulier secundas posse contrahere nuptias: humanum dico propter infirmitatem carnis eorum. Vir autem qui frigida naturæ est, maneat sine coniuge. Quod si & ille aliam coniugem acceperit, tunc hi, qui iurauerant, periurii crimine rei teneantur: & poenitentia peracta priora cogantur recipere conubia. Hoc seruandum est, cum vterque id fatetur. Sed vir si asserit se debitum reddidisse uxori, & illa diffitetur: cui potius fides habenda sit, merito quaeritur. De hoc ita statutum est. Si quis ita acceperit uxorem, & habuerit eam aliquo tempore, & ipsa femina dicit, quod nunquam coisset cum eo, & ille vir dicit, quod sic fecit: in veritate viri constat, quia vir est caput mulieris. Hoc de naturali impossibilitate statutum est.

De his qui maleficis impediti coire non possunt. C

De malefici a impedimento hoc tenendum decernitur: Quod si per sortiarias & maleficas concubitus non sequitur, hortandi sunt quibus illa eueniunt, ut spiritu contrito & humiliato Deo & sacerdoti de omnibus peccatis confessionem faciant, & lachrymis, orationibus & ieiuniis Domino satisfaciant, & per exorcismos ac cætera ecclesiastica disciplina munimina ministri ecclesie tales sanare procurent. Quod si non voverint, separari valebunt. Sed postquam alias nuptias experierint illis viuentibus quibus post iunctæ fuerint, prioribus quos reliquerant: etiam si possibilitas concumbendi eis reddita fuerit, reconciliare nequibunt. Quod in fine huius capituli continetur, ex rigore magis dictum intelligendum est quam ex canonica æquitate. Vel intelligendum est non posse reconciliari prioribus, nisi iudicio ecclesie quo diuisio facta fuerat.

De furiosis addit. D

Furiosi quoque dum in amentia sunt, matrimonium contrahere non valent. Vnde Fabian. Neque

furio-

Ephes. 5. a

*Hincmarus
Remensis
Archiepisc.
33 q. 3. cap.
Si per sortiarias.*